

Creativity and Creation

Dena Weiss - weiss@hadar.org

VBM - Fall 2024

Ramban - Introduction to Bereishit	רמב"ן בראשית הקדמה
...The reason for the Torah being written in this form [namely, the third person] is that it preceded the creation of the world, and, needless to say, it preceded the birth of Moses our teacher. It has been transmitted to us by tradition that it [the Torah] was written with letters of black fire upon a background of white fire. Thus Moses was like a scribe who copies from an ancient book, and therefore he wrote anonymously. However, it is true and clear that the entire Torah — from the beginning of Genesis to <i>in the sight of all Israel</i> [the last words in Deuteronomy] — reached the ear of Moses from the mouth of the Holy One, blessed be He, just as it is said elsewhere, <i>He pronounced all these words unto me with his mouth, and I wrote them with ink in the book.</i>	והטעם לקתיבת התורה בלשון זה – מפני שקדמה לבריאת העולם, אין צריך לומר ללדתו של משה רבנו, כמו שבא לנו בקבלה, שהיתה כתובה באש שחורה על גבי אש לבנה. הנה משה כסופר המעתיק מספר קדמון וכותב, ולכן כתב סתם. אבל זה אמת וברור הוא שכל התורה מתחלת ספר בראשית עד 'לעיני כל ישראל' נאמרה מפיו של הקב"ה לאזניו של משה, כענין שנאמר להלן: "מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה, ואני כתב על הספר בדיו".
...We have yet another mystic tradition that the whole Torah is comprised of Names of the Holy One, blessed be He, and that the letters of the words separate themselves into Divine Names when divided in a different manner, as you may	עוד יש בידינו קבלה של אמת, כי כל התורה כלה שמותיו של הקב"ה, שהתבות מתחלקות לשמות בענין אחד. כאלו תחשב על דרך משל, כי פסוק בראשית

imagine by way of example that the verse of <i>Bereshith</i> divides itself into these other words: <i>berosh yithbare Elokim</i>. This principle applies likewise to the entire Torah, aside from the combinations and the numerical equivalents of the Holy Names. Our Rabbi Shlomo [Rashi] has already written in his commentaries on the Talmud concerning the manner in which the Great Divine Name of seventy-two letters is derived from the three verses: <i>And he went, And he came, And he stretched out</i>. It is for this reason that a Scroll of the Torah in which a mistake has been made in one letter's being added or subtracted is disqualified [even though the literal meaning remains unchanged], for this principle [that the whole Torah comprises Names of the Holy One, blessed be He], obligates us to disqualify a scroll of the Torah in which one letter <i>vav</i> is missing from the word <i>otham</i> — of which there are thirty-nine fully-spelled ones in the Torah — [despite the fact that the same word appears many times without a <i>vav</i>], or if he [the Scribe] were to add a <i>vav</i> to any of the other deficient ones [that is, words which could be written with an additional <i>vav</i> but are not so written]. So it is in similar cases even though it matters not one way or another according to what can be conceptualized.	יִתְחַלֵּק לַתְּבוּת אַחֲרוֹת, כְּגוֹן: 'בְּרֵאשׁ יִתְבָּרָא אֱלֹהִים', וְכָל הַתּוֹרָה כֵּן, מִלְּבַד צְרוּפִיָּהּ וְגִימַטְרִיאוֹתֵיהֶם שֶׁל שְׁמוֹת. וְכָבֵר כָּתֵב רַבִּינוּ שְׁלֵמָה בְּפְרוּשׁוֹ בְּתַלְמוּד: "עֲנִין הַשֵּׁם הַגָּדוֹל שֶׁל ע"ב, בְּאַיִזָּה עֲנִין הוּא, בְּשִׁלְשָׁה פְּסוּקִים: 'וַיֵּסַע', 'וַיָּבֹא', 'וַיֵּט'. וּמִפְּנֵי זֶה סֵפֶר תּוֹרָה שֶׁטֻּעָה בּוֹ בְּאוֹת אַחַת בְּמֵלֶא אוֹ בְּחֶסֶר – פְּסוּל. כִּי זֶה הָעֲנִין יַחֲיִב אוֹתָנוּ לִפְסֹל סֵפֶר תּוֹרָה שֶׁיִּחָסֵר בּוֹ ו' אַחַד מִמֵּלֹת 'אוֹתָם' שֶׁבָּאוּ מֵהֶם ל"ט מֵלֵאִים בַּתּוֹרָה, אוֹ שֶׁיִּכְתֹּב הו' בְּאַחַד מִשְׁאֵר הַחֲסָרִים, וְכֵן כִּיּוֹצֵא בְּזֶה, אִף עַל פִּי שְׂאִינוּ מַעֲלָה וְלֹא מוֹרִיד כְּפִי הָעוֹלָה בְּמַחֲשָׁבָה.
It is this principle which has caused the Biblical scholars to count every full and defective word in the Torah and Scripture and to compose books on the Masoretic text, going back as far as Ezra the Scribe and Prophet, so that we should be heedful of this, as the Sages derived it from the verse, <i>And they read in the book in the Law of G-d, distinctly; and they gave the sense, and caused them to understand the reading</i>. It would appear that the Torah “written with letters of black fire upon a background of white fire” was in this form we have mentioned, namely, that the writing was contiguous, without break of words, which made it possible for it to be read by way of Divine Names and also by way of our normal reading which makes explicit the Torah and the commandment. It was given to Moses our teacher using the	וְזֶה הָעֲנִין שֶׁהֵבִיא גְּדוּלֵי הַמִּקְרָא לְמִנּוֹת כָּל מֵלֶא וְכָל חֶסֶר בְּכָל הַתּוֹרָה וְהַמִּקְרָא, וְלַחֲבֵר סְפָרִים בְּמִסְרֵת עַד עֶזְרָא הַסּוֹפֵר הַנְּבִיא שֶׁנִּשְׁתַּדֵּל בְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁדִּרְשׁוּ מִפְּסוּק: "וַיִּקְרְאוּ בִסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מִפָּרֶשׁ וְשׁוּם שֶׁכֵּל, וַיְבִינוּ בְּמִקְרָא". וְנִרְאֶה שֶׁהַתּוֹרָה הַכְּתוּבָה בְּאֵשׁ שְׁחֹרָה עַל גִּבִּי אֵשׁ לְבָנָה, בְּעֲנִין הַזֶּה שֶׁהִזְכַּרְנוּ הִיא, שֶׁהִיְתָה הַכְּתִיבָה רְצוּפָה בְּלִי הַפְּסֵק תְּבוּת, וְהִיא אֶפְשָׁר בְּקִרְיָאתָהּ שֶׁתִּקְרָא עַל דֶּרֶךְ הַשְּׁמוֹת, וְתִקְרָא עַל דֶּרֶךְ קִרְיָאתָנוּ בְּעֲנִין הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה,

division of words which expresses the commandment, and orally it was transmitted to him in the rendition which consists of the Divine Names. Thus masters of the Cabala write the letters of the Great Name I have mentioned [namely, the Name containing seventy-two letters] all close to each other, and then these are divided into words consisting of three letters and many other divisions, as is the practice among the masters of the Cabala.	וְנִתְּנָה לַמֶּשֶׁה רַבִּינוּ עַל דֶּרֶךְ קְרִיאַת הַמִּצְוֹת, וְנִמְסַר לוֹ עַל פֶּה קְרִיאָתָהּ בְּשִׁמּוֹת. וְכֵן יִכְתְּבוּ הַשֵּׁם הַגָּדוֹל שֶׁהִזְכַּרְתִּי כָּלֹּ רִצּוֹף, וְיִתְחַלֵּק לְתַבּוֹת שֶׁל שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת לְחִלּוּקִים אֲחֵרִים רַבִּים, כְּפִי הַשְּׁמוּשׁ לְבַעֲלִי הַקְּבָלָה.
--	---

Parashat Chukat	מאור עינים- חקת
...It is known that there are 600,000 letters in the Torah and there are 600,000 soul-roots (even though there are many and different people of Israel, nevertheless there are 600,000 roots and the extra come from a splitting of sparks). And every person of Israel has one letter in the Torah, and the Torah and the Holy Blessed One are one. And that [letter] is the part of God that is inside a person. And he is literally that letter that comes from the root of his soul. And the letter bestows on a person abundance (<i>shefa</i>) and holy vitality. And it must be known that each letter is found in the mouth of a person and each letter is comprised of all of the Torah. It turns out that the entire Torah is in the mouth of a person. For is it not the case that a Sefer Torah which is missing just one letter is invalid and isn't considered a Torah for this reason. For every letter is considered the Torah when they are all joined together. And all of the service of God is in this, that a person needs to come close to his root, which is the Torah, the complete supernal structure, the 613 mitzvot. And a person is also comprised of 248 limbs and 365 sinews, as is known. And just as if one letter of the Sefer Torah is missing it is not complete, so the Sages said that anyone	...ידוע כי יש ס' רבוא אותיות לתורה וכנגדן יש ס' רבוא שרשי נשמות, אף שיש בישראל כהנה וכהנה על כל פנים העיקר הם ס' רבוא שרשים ומותר באין מחילוק הניצוצות, וכל אחד מישראל יש לו אות בתורה, ואורייתא וקב"ה חד, והוא חלק אלוה שבקרב האדם הוא ממש אותו האות שמשם שורש נשמתו, והאות משפיע על האדם שפע וחיות הקדושה, וצריך לידע כי האות שורה בפה האדם, וכל אות כלול מכל התורה, נמצא שכל התורה בפה האדם, כי הלא ספר תורה שחסר ממנה אות אחת פסולה, ואינה נחשבת לתורה מטעם זה כי כל אות חשוב תורה בהצטרף כולם יחד, וכל עבודת ה' הכל הוא בזה, שצריך האדם לקרב לשרשו דהיינו התורה שהיא קומה שלימה תרי"ג מצות, והאדם כלול גם כן רמ"ח איברים ושס"ה גידים כנודע, וכמו שאם חסר אות אחת מן הס"ת אינה בשלימות, לכך אמרו רז"ל כל המאבד נפש

who destroys a single soul of Israel is like someone who destroys an entire world, and the opposite for one who sustains, it is like sustaining an entire world. Understand.

And therefore we say before prayer, "I hereby accept upon myself the positive Mitzvah **of loving your neighbor** [as yourself]." Because it is all a single unity. Just as the Torah is only called the Torah when all of the letters are combined together. And even if someone sees a bad element in their friend, they should [only] hate the bad that is in them, but the holy element they should love like themselves. As the Baal Shem Tov said that the perfect Tzaddik who has no bad inside of him doesn't see any bad in anyone else. But one who sees something bad in their friend it is as one who looks in a mirror: if his face is dirty he also sees that in the mirror and if his face is clean he sees no flaw in the mirror. He sees as he [himself] is. And that is **you shall love your neighbor like yourself** meaning, just as a person knows about himself that he has some bad inside himself, but he doesn't hate himself though he hates the bad within himself, so too regarding his friend. Because in truth it is all one, for doesn't his friend also have an element of the Divine like him and he [also] has a letter in the Torah...

אחת מישראל כאלו מאבד עולם מלא, וההיפך כל המקיים וכו' כאלו קיים עולם מלא והבן.

ולכך אומרים קודם כל תפלה הריני מקבל עלי מצות עשה של **ואהבת לרעך** וגו', כי הכל הוא אחדות גמור כמו התורה שנקראת תורה בהצטרף כל האותיות כולן, ואף אם רואה בחבירו שום דבר רע, ישנא הרע שבו, אך החלק הקדוש יאהבנו מאד כנפשו, כי הבעש"ט נבג"מ אמר שהצדיק הגמור שאין רע בקרבו אין רואה שום רע על שום אדם, אך מי שרואה שום רע בחבירו, הענין הוא כמו שמסתכל במראה, אם פניו מטונפין רואה גם כן במראה כך, ואם פניו נקיים אינו רואה במראה שום דופי, כמו שהוא כך רואה, וזהו (ויקרא י"ט, י"ח) **ואהבת לרעך כמוך**, פי' כמוך כמו שאם יודע האדם בעצמו שום רע בקרבו משום הא אינו שונא את עצמו אף ששונא הרע שבקרבו, כך גם כן על חבירו, כי באמת הכל אחד, כי הלא גם לחבירו יש גם כן חלק אלוהו כמוהו ויש לו אות בתורה...